

En sang om Jesus.

Trengslen var stor der Mesteren gikk,
alle behövde hans kjærlige blikk.
Syke, besværede, trette av nød
:// lyttende efter hans tale så søt. ://

Hjelpsom, velsignende, vandret han om.
Sygdom og død flyktet bort hvor han kom.
Hvert av hans ord var der lærdom i,
:// ikke et sukk gikk hans øre forbi. ://

Bølgene lagde sig ned på hans bud,
av den besatte fôr åndene ut.
"Herre", han bad, "La mig blive hos dig,
:// her ved din fot er der hvile for mig." ://

"Kom Herre, kom för min datter er död".
Således bad han og Jesus adlöd.
Plutselig stanser han spørgende: "Sig,
:// hvem av jer var det som rørte ved mig?" ://

"Mester, se trengslen vokser om dig,
hvor kan du spørre hvem rørte ved dig?"
Da fikk en skjelvende kvinne de ord:
://"Frykt ei, min datter, dig skje som du tror" ://

Bryt gjennom trengslen til Frelseren hen.
Synder er du - han er synderens venn.
Rører i tro du ved kjortelens flik
:// utgår en kraft som kan helbrede dig. ://